

بکوس، ابواسحاق ابراهیم بن بکوس عشاری. (س)
چهارم ق)، طیب و مترجم. پزشکی ماهر و مترجمی
زبردست بوده و زبانهای سریانی و عبری را خوب
می دانسته است. در دولت عباسیان کتب زیادی از یونانی
به عربی نقل کرده و در بیمارستان عضدی طبابت و تدریس
می کرده است. در اواخر عمر نابینا شد، با این وصف
همچنان به طبابت اشتغال داشت. از آثار وی: «کناش کبیر
در طب»؛ «کناش صغیر در طب»؛ «مقاله ای در باب آبله»؛
«رساله ای در تشریح و درمان چشم»؛ «رساله ای در بیماری
پوست»؛ «کتابی در رؤیا»؛ «رساله ای در آبهای معدنی»؛
«رساله ای در درمان سموم».

تاریخ طب (۲/ ۲۶۹-۲۷۰، ۶۶۳-۶۶۴)، عیون الانبیا
(۳۰۳)، کشف الظنون (۱۵۱۱)، هدیه العارفین (۱/ ۷).